

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010616
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3120010616.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2022 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného P. P., nar. XX.XX.XXXX v D., Česká republika, trvale bytom D. - P., M. XX/XX, Česká republika, občana Českej republiky, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/43/2020 zo dňa 07.10.2021 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o určení skúšobnej doby podmieneného trestu odňatia slobody podľa § 51 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému P. P. ustanovuje podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. skúšobná doba na 5 (päť) rokov.

Výroky o nezmeniteľnosti výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.08.2020 sp. zn. 3T/43/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.11.2020 sp. zn. 23To/111/2020, o treste odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu a o uloženej povinnosti zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa vyhláseným dňa 13.08.2020 bol obžalovaný P. P. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože

dňa 02.02.2020 vo večerných hodinách v O. v bare Kino prišiel pod zámienkou, že dostal pokutu za maloletého L. M., narodeného XX.XX.XXXX pre nevhodné správanie v bare Kino v novembri 2019 za L. M., ktorý je brat maloletého L. M. a tomuto povedal, že má odkázať svojmu bratovi, aby mu vrátil tých 30,- Eur čo mal dostať za neho pokutu, inak budú dostávať bitku vždy, keď ich stretne, pričom uvedenú hrozbu zdôraznil tým, že dal L. M. v uvedenom bare facku a na Facebook mu napísal správu: „Dokud tvaj brat nevráti 30 Eur bude dostávať cez papulu pokaždé čo ho potkám, aby vedel ako sa ma správať ku starším“,

dňa 11.02.2020 v čase približne o 15.45 hodine v O. pred pohostinstvom Šport na Sklárskej ulici stretol maloletého L. M., narodeného XX.XX.XXXX, ktorému povedal: „Čo ty debilko, vráť mi tých 30,- Eur“, vzápätí k maloletému L. M. pristúpil a udrel ho asi 5-krát päšťou do oblasti tváre a dal mu ešte 3 facky, pričom počas útoku sa ho pýtal, kde býva a pri odchode sa mu vyhrozil slovami: „Zabijem ťa aj tvojho brata a nakoniec celú tvoju rodinu“ a „máš si platiť dlhy debilko“.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa §§ 49

ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienične odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. mu bola uložená aj povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku ale podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 23To/111/2020 zo dňa 09.11.2020 nasledovne:

„Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Výrok o vine zostáva týmto zrušením nedotknutý.“

Ďalším rozsudkom súdu prvého stupňa vyhláseným dňa 07.10.2021 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný sa pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/43/2020 zo dňa 13.08.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/111/2020 zo dňa 09.11.2020 odsudzuje podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienične odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. mu bola uložená aj povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom či iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní prokurátorka napadla odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V jeho písomných dôvodoch prokurátorka uviedla, že sa nestotožňuje s úvahou súdu prvého stupňa, ktorá ho viedla k uloženiu podmieničného trestu odňatia slobody. Uviedla, že obžalovaný sa totiž obidvoch čiastkových útokov, právne kvalifikovaných ako (pokračovací) zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., dopustil v predĺženej skúšobnej dobe podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženej mu v trestnej veci Okresného súdu Ostrava (Česká republika) sp. zn. 71T/95/2016, a teda súdom prvého stupňa uložený trest nemožno považovať za zákonný. Navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil primeraný a spravodlivý nepodmieničný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a zákonný v celom jeho rozsahu, vrátane výroku o treste. Uložený trest považuje za dostatočné opatrenie z pohľadu generálnej prevencie, ako aj z pohľadu jeho nápravy. Poukázal na to, že jeho cudzozemské odsúdenie Okresným súdom Ostrava (Česká republika) sp. zn. 71T/95/2016 je už zahladené, resp. že sa v skúšobnej dobe osvedčil. Preto na takéto odsúdenie už nie je možné prihliadať pri určovaní druhu a výmery trestu, a to aj v Slovenskej republike, a teda sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Preto súdu prvého stupňa nič nebránilo v tom, aby mu uložil „opäť“ podmieničný trest odňatia slobody. Pri zohľadnení jeho veku, doterajšieho bezúhonného života na území Slovenskej republiky, menšiu závažnosť jeho konania z pohľadu iných skutkových podstát podľa § 189 Tr. zák. a spôsobený následok považuje za neprimerané, aby mu bol ukladaný nepodmieničný trest odňatia slobody. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, keď mu bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené ešte do výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na území Českej republiky, ktorý ukončil dňa 10.09.2022. Pritom bol obžalovaný poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 Tr.

por. (§ 293 ods. 5 Tr. por.). Odvolací súd navyiac zistil, že obžalovaný sa v čase konania verejného zasadnutia nenachádzal vo väzbe či vo výkone trestu odňatia slobody na území Českej republiky ani Slovenskej republiky a nešlo v prejednávanej veci ani o trestný čin s hornou hranicou trestu odňatia slobody prevyšujúcou desať rokov (§ 293 ods. 6 Tr. por.).

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadenej prokuratúry,
- obhajca obžalovaného sa takisto pridržiaval svojho konečného návrhu, ktorý bol uvedený vo vyjadrení k odvolaniu prokuratúry.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie prokuratúry je čiastočne dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa predmetnou trestnou vecou už zaoberal (ako bolo konštatované vyššie). Vo svojom skoršom uznesení sp. zn. 23To/111/2020 zo dňa 09.11.2020 odvolací súd skonštatoval, že výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania obidvoch skutkov uvedených v obžalobe, tvoriacich jeden pokračovací trestný čin (preto výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa nadobudol tzv. čiastkovú právoplatnosť). Napokon preskúmaním odvolania prokurátora dospel v tom čase odvolací súd k záveru, že z požiadavky spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov (§ 1 Tr. por.) vyplýva aj pre súd povinnosť pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t.j. na dôsledné zachovávanie zákona. Preto z pohľadu povinnosti súdu uložiť obžalovanému zákonný trest mal súd prvého stupňa doplniť dokazovanie sám (bez návrhu prokurátora), pretože inak by mu mohol uložiť aj nezákonný trest, ako sa to v danom čase tak aj javilo. Taktiež odvolací súd zistil nesprávnosť napadnutého rozsudku v tom, že súd prvého stupňa uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák., avšak bez splnenia podmienky uvedenej v ustanovení § 51 ods. 9 Tr. zák. Po vrátení veci malo byť úlohou súdu prvého stupňa vyžiadať si cudzozemské súdne rozhodnutie Okresného súdu Ostrava sp. zn. 71T/95/2016, vrátane príslušného rozhodnutia o predĺžení skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a správy o tom, či už nebolo rozhodnuté o osvedčení sa obžalovaného v tejto skúšobnej dobe, aktualizovať správy o povesti obžalovaného, prípadne vykonať aj iné dôkazy, ak vyvstane takáto potreba. Následne mal tieto dôkazy aj oboznámiť na hlavnom pojednávaní, vyhodnotiť splnenie zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 7b ods. 2 Tr. zák. a rozhodnúť opätovne o výroku o treste aj s prihliadnutím na ustanovenie § 51 ods. 9 Tr. zák.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa splnil všetky pokyny, ktoré mu nariadil.

Podstatou odvolania prokuratúry bola neprimeraná miernosť súdom prvého stupňa uloženého trestu obžalovanému z toho pohľadu, že sa tento obidvoch čiastkových útokov mal dopustiť v predĺženej skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženej mu v trestnej veci Okresného súdu Ostrava (Česká republika) sp. zn. 71T/95/2016, čím malo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák.

Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke prokuratúry odvolací súd zistil, že predmetné cudzozemské odsúdenie je aktuálne už zahladené (dňa 31.08.2020 bolo vydané uznesenie o osvedčení sa obžalovaného v predĺženej skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody). Ani odvolací súd pri ukladaní trestu preto nemohol na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného prihliadnuť z pohľadu zákazu uloženia trestu odňatia slobody s povolením jeho podmieneného odkladu (§ 49 ods. 2 Tr. zák.). V tomto smere odvolací súd vyslovuje právny názor, že nejde o trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia tak, ako to predpokladá ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252349'&ucin-k-dni='30.12.9999' zák., ak síce chronologicky bol inak spáchaný v tejto skúšobnej dobe, ale v dobe rozhodovania o tomto trestnom čine

je už predchádzajúce odsúdenie zahladené, resp. sa na obžalovaného hľadí pre tento (skorší) trestný čin, ako keby nebol odsúdený.

Z tohto pohľadu preto súd prvého stupňa mohol obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom spolu s povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom či iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, na uloženie ktorej už mal splnené zákonné podmienky (viď správa probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.01.2021 na č.l. 97).

Odvolací súd v neposlednom rade pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihladne v jeho prospech pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihladne buď ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spoločne s ďalšími okolnosťami prípadu či pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je zároveň v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

V súlade s vyššie uvedeným potom súd prvého stupňa správne zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine v podobe aplikácie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

Vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prejednávaneho prípadu odvolací súd však považoval súdom prvého stupňa uložený trest za neprimerane mierny z pohľadu individualizácie trestu.

Obžalovaný sa obidvoch čiastkových útokov dopustil na chránenej osobe (dieťať) aj s použitím násillia, pričom v minulosti sa opakovane dostal do rozporu so zákonom v Českej republike, ako to vyplýva z príslušnej lustrácie v Európskom informačnom systéme registrov trestov (ECRIS). Jedným z týchto odsúdení bolo aj odsúdenie Okresným súdom Ostrava pod sp. zn. 72T/42/2019, kde po uložení trestu povinnej práce vo výmere 300 hodín pre majetkový trestný čin podľa Trestného zákonníka Českej republiky (konkrétne pre poškodzovanie cudzej veci) došlo následne k premene tohto uloženého „alternatívneho“ trestu už na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 283 dní, ktorý obžalovaný vykonal dňa 10.09.2022. Z tohto pohľadu, keď v minulosti mu uložený alternatívny trest na území Českej republiky za trestný čin majetkovej povahy nesplnil svoj účel a obžalovaný sa dopustil obidvoch čiastkových útokov práve na základe majetkového motívu, je potom možné konštatovať, že jeho náprava sa javí byť sťažená. Nasvedčuje tomu napokon aj to, že obžalovaný bol pred spáchaním obidvoch čiastkových útokov postihnutý na území Slovenskej republiky aj pre priestupok proti verejnému poriadku, keď vzbudil verejné pohoršenie svojím neprístojným a agresívnym konaním, ktorým sa v podstate vyznačujú práve aj obidva čiastkové útoky.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o určení skúšobnej doby podmieneného trestu odňatia slobody podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. a sám rozhodol tak, že podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému ustanovil podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. (maximálne možnú) skúšobnú dobu na 5 rokov, ktorý trest (v jeho celosti) už považoval za primeraný, zákonný, spravodlivý a spôsobilý aj splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Výroky o nezmeniteľnosti výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.08.2020 sp. zn. 3T/43/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.11.2020 sp. zn. 23To/111/2020, o treste odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu a o uloženej povinnosti zostali týmto zrušením nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.